

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4772/05
02.11.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у спору по тужби тужиоца М, против решења Министарства одбране државне заједнице Србија и Црна Гора, Управа за одбрану Републике Србије, број ... од ... године, у правној ствари престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 02.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Врховни суд Србије у Београду оглашава се стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари и предмет уступа на надлежност Четвртог општинског суда у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу овом суду против решења Министарства одбране државне заједнице Србија и Црна Гора, Управа за одбрану Републике Србије број ... од ... године. Овим решењем одбијен је, као неоснован, приговор тужиоца М., поднет против решења истог органа инт. број ... од ... године, којим тужиоцу, као раднику, у Министарству одбране - Управи за одбрану Републике Србије због престанка потребе за његовим радом престаје радни однос дана ... године, те му се утврђује отказни рок у трајању од ... до ... године, као и право на једнократну новчану накнаду у износу ближе означеном тим решењем.

У поступку претходног испитивања тужбе, Врховни суд Србије је нашао да је за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Четврти општински суд у Београду, те да је у оспореном решењу дата погрешна поука о правном средству.

Одредбе Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе ("Службени лист СФРЈ" бр. 23/78...53/93) које се односе на положај и права радника у савезним органима управе нису престале да важе на основу члана 14. Уставног закона за спровођење Устава Савезне Републике Југославије ("Службени лист СРЈ" бр. 1/92 и 61/95), а ни према члану 20. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора ("Службени лист СЦГ" бр. 1/03), већ се примењују и на запослене у министарствима и другим органима државне заједнице Србија и Црна Гора. Према одредби члана 398. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе права, одговорности и обавезе из радног односа које нису уређене овим Законом радници савезних органа, односно сада органа државне заједнице, остварују сходно републичком закону о радним односима који се примењује на територији на којој се налази седиште органа у коме радници раде.

Законом о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС" бр. 48/91...39/02), у члану 71. је прописано да се запослени у државном органу односно постављена лица, ради остваривања права писмено обраћају функционеру који руководи у органу, те ако функционер у утврђеном року не одлучи о поднетом приговору и ако запослени, односно постављено лице није задовољно одлуком функционера поводом поднетог приговора запослени односно постављено лице може се обратити надлежном суду у року од 15 дана.

Како је одредбом члана 12. став 1. тачка 3. под а) Закона о судовима ("Службени гласник РС" бр. 46/91...71/92), која се примењује на основу члана 84. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 63/01...29/04), прописано да је општински суд надлежан да одлучује у првом степену у области рада у споровима о заснивању и престанку радног односа, то је за решавање ове правне ствари стварно надлежан општински суд. Изузетно, за професионалне припаднике Војске Србије и Црне Горе, као институције државне заједнице Србија и Црна Гора, у овим споровима надлежан је Суд Србије и Црне Горе, будући да се, сагласно одредбама чл. 151.-158. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ" бр. 43/94...37/02 и "Службени лист СЦГ" бр. 7/05), о заснивању и престанку радног односа те другим односима у служби тих лица одлучује у управном поступку, а према члану 37. став 1. тачка 1. Закона о Суду Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ" бр. 26/03) Суд Србије и Црне Горе одлучује о законитости коначних управних аката институција Србије и Црне Горе.

Месна надлежност Четвртог општинског суда у Београду произилази из одредбе члана 18. став 1. тачка 17. Закона о судовима која се примењује на основу члана 84. став 1. Закона о уређењу судова те одредби чл. 39. и 59. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04) којима је између осталог прописано да је за спорове из радних односа надлежан суд који је опште месно надлежан за туженог.

Са изнетог, Врховни суд Србије је на основу одредбе члана 59. Закона о управним споровима, а сходном применом чланова 15, 17, 39. и 59. Закона о парничном поступку донео одлуку којом се оглашава стварно

применом чланова 15, 17, 33. и 33. Закона о парничном поступку донео одлуку којом се обласио стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари и предмет уступио на надлежност Четвртом општинском суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 02. 11. 2005. године, У. 4772/05

Председник већа-судија

Снежана Живковић, с.р.

Записничар

Весна Карановић, с.р.

За тачност отправка

МЂ